

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Iulie 2019

“...pe Mine Mă urăște (lumea), pentru că mărturisesc despre ea că lucrurile ei sunt rele.” (Ioan 7:7)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Opuneți-vă Răului Fără Nici Un Compromis

Cartea lui Isaia conține un remarcabil compliment adresat împăratului persan Cyrus, numit "unsul lui Dumnezeu", pentru că a fost ales pentru a elibera poporul evreu din sclavia babiloniană. (Isaia 45: 1)

În timpul domniei sale, un rege învins al unei țări dușmane și familia sa au fost aduși înaintea lui Cyrus. Acesta l-a întrebat: "Ce-mi vei da dacă te eliberez?" Prizonierul a răspuns: "Jumătate din împărăția mea." Și dacă-ți eliberez și copiii? "Întregul meu regat." - Ce vei da pentru soția ta? "Mă ofer să-ți fiu sclav." Răspunsul i-a plăcut lui Cyrus, care i-a eliberat pe toți, fără să ceară vreo răscumpărare. În timp ce prizonierii de mai înainte călătoreau spre casă, regele i-a spus soției: "Nu este Cyrus un om nobil și drept?". Soția sa a răspuns: "Te-am văzut numai pe tine, omul gata să se ofere în schimbul meu.

Mulți dintre noi au fost bătuți de vânturile vieții. Unii au fost măturați cu totul de furtuni în care partenerii de căsătorie, copii, părinți sau prieteni au devenit în mod neașteptat dușmanii noștri. În astfel de cazuri, familiile, bisericile și instituțiile sunt împrăștiate în cel mai scurt timp. Lucrurile dragi nouă se destramă. Trombe de pasiune care nu am crezut că ar putea exista în noi - dragostea nelegitimă, pofta irezistibilă pentru faimă sau bani, tentațiile de a paria, de a bea sau de a folosi droguri, excesele de mândrie, mânie sau ură au distrus tot ceea ce consideram sigur în viața noastră materială și spirituală. Trombe devastează deasemeni națiuni întregi.

La fel și astăzi, deși sunt multe persoane care impresionează, lucruri și ideologii care ne ispitesc, numai Iisus, care s-a jertfit pe sine însuși murind pe cruce, ne poate elibera. Creștinii ar trebui să se uite numai la El.

Adeseori suntem muștrați: "Nu vă implicați în lume, Nu vorbiți decât de lucruri pozitive. Nu atacați guvernele și sistemele pentru răul din ele, Fiți preocupați doar de îndatoririle voastre față de Dumnezeu". Acești sfătuitoari ar putea avea argumente bune pentru poziția lor, dar noi îl ascultăm pe Iisus. Deși El ar fi putut duce o viață liniștită de rabin sau de medic, El a ales să vorbească împotriva a ceea ce era rău în timpul Lui și chiar a folosit un bici împotriva a ceea ce astăzi am numi oameni de afaceri de succes care își desfășurau afacerea chiar în templu! Comerțul lor de succes a fost gonit de Iisus cu biciul, strigând: "Nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negustorie!"

Mărturia unui creștin nu este numai pentru, ci și hotărât împotriva. (Luca 9: 5) Creștinii nu sunt dependenți de politicile și obiceiurile sau tradițiile lumii. Ori de câte ori văd nedreptate, ar trebui să vorbească. În același fel, nu suntem de acord cu liderii bisericii care s-au acomodat regimurilor fără Dumnezeu, s-au acomodat tendințelor imorale ale societății, care nu spun, chiar cu riscul vieții lor, că acestea sunt satanice, care nu avertizează oamenii pentru a evita învățăturile atee. Nu este suficient pentru ca creștinii să protesteze atunci când ei înșiși sunt persecutați. Ei trebuie să-și îndrepte opoziția împotriva întregului sistem demonic. Un creștin care vorbește împotriva păcatului, în special a ateismului și a comuniștilor, atrage rapid ura lumii. Cel care nu este anti-comunist nu este cu adevărat creștin. A trecut mult timp de când biserica nu și-a scuturat de pe picioare praful printr-o mărturie împotriva comunismului, care este în mod intrinsec rău. Ceea ce poate părea bun în el sunt de fapt diavoli deghizați în îngeri de lumină.

În 1815 generalul britanic Wellington a luptat cu Napoleon. În acele zile nu existau telegrafe sau telefoane. Vestea bătăliei a fost adusă de o navă pe coasta engleză, de unde a fost transmisă la Londra prin semafor. S-a transmis: "Wellington învins". Apoi, o pătură de ceață a coborât și a ascuns vederii semnalul. Londra a început să jelească. Mai târziu, ceața s-a ridicat, dezvăluind mesajul complet: "Wellington l-a învins pe Napoleon!"

Astăzi se pare că știrea tristă de pretutindeni este: "Creștinii învinși", dar când trece norul, vom vedea că creștinii au învins multe "isme", cum ar fi comunismul, socialismul, marxismul.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele pe care deținuții erau obligați să doarmă Soba, doar de decor, niciodată încălzită În timpul nopților geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre!
Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> (coloana a treia)

KISVARADI Magdalena, o diaconesă a bisericii reformate (calviniste), a suferit 8 ani de închisoare pentru mărturia sa creștină. Citiți mărturia ei în buletinul din 3/2016.

Elena STRATULAT, soția unui ofițer de securitate. Amândoi au venit la credință fiind martorii unui miracol și au fost închiși. Citiți mărturia ei în buletinul din 4/2016.

Iulia VISKY, soția pastorului reformat Ferenczi Visky, condamnat la 22 ani de închisoare. Iulia a fost deportată cu 7 copii. Citiți mărturia acestei familii în 5/2016.

Constantin TUDOSE un predicator al Oastei Domnului, o miscare evanghelică în cadrul bisericii ortodoxe, a fost condamnat la 12 ani de închisoare. Citiți mărturia sa în buletinul din 6/2016.

Creștini ajutați cu darurile voastre

2½ Ani de Închisoare Comunistă pentru Organizarea Școlii Duminicale

Galina Iatziuk a scris: "Pace, dragi frați și surori!

Iatziuc Vasilii Ivanovici s-a născut la 16 decembrie 1943, într-o familie de creștini evanghelic. Împreună cu părinții săi, familia frecventa o biserică înregistrată de guvernul sovietic. După ce a slujit în armată, s-a pocăit și a primit pe Domnul Isus în viața sa, apoi în 1966 a primit botezul în biserica din orașul Lutsk, Uniunea Sovietică (astăzi în nord-vestul Ucrainei).

În 1967 s-a căsătorit cu mine, o soră din aceeași biserică, născută Galina Babachiuk. După arestarea în 1973 de către KGB a lui Rosiuk A.M, pastoral bisericii, Vasile Ivanovici a fost ales prezbiter al bisericii. El a condus consiliul regional al regiunii Volyn, Uniunea Sovietică, acum Ucraina, și a fost însărcinat în mod secret cu

organizarea clandestină a educației prin școli duminicale a copiilor în toate bisericile baptiste regionale neînregistrate. În noiembrie 1981, a fost arestat și condamnat la 2,5 ani într-o închisoare cu regim general, în baza articolului 183-3 din Codul penal al Uniunii Sovietice (neascultarea față de autorități, organizarea și conducerea adunărilor religioase și întâlniri interzise de autorități.) Și-a ispășit condamnarea în colonia de muncă corectivă dintr-un sat din regiunea Cercassy. A lăsat acasă 4 copii minori. În închisoare, el s-a confruntat cu mâncare proastă, o atitudine urâtă din partea autorităților etc. Vasilii Ivanovici își amintea cum, prin mila Domnului, în timp ce își petrecea condamnarea în închisoare, s-a întâlnit cu conducătorul unei mănăstiri ortodoxe, care era de asemenea, condamnat la închisoare pentru activități religioase. Nimeni nu a venit să viziteze acest preot. Avea o mamă bătrână, nimănui nu-i păsa. Vasilii Ivanovici a adăugat: "Eram liniștit în privința familiei mea, a copiilor mei, pentru că biserica se îngrijea de ei și le asigura tot ce aveau nevoie".

După încheierea condamnării, a fost eliberat în mai 1984 și imediat a început să-l slujească pe Domnul cu mare zel. A slujit în biserică până în 2016 când a murit. * În ultimii doi ani Vasile Ivanovici, nu mai putea sluji în biserică."

* (Pentru mulți creștini acum decedați, ajutați în trecut, continuăm acolo unde este posibil, ajutând un soț supraviețuitor sau un copil).

Creștini ajutați cu darurile voastre

Șase Ani de Închisoare Comunistă pentru Recitarea de Poezii Creștine

Jeltonojko Georgy, soția Vera și două dintre fete

Vera Nikiticina Jeltonojko a scris: “Frate Vasile și frate Mihai, vă salut cu pacea Domnului!

Am primit o a treia scrisoare de la voi. Nu am răspuns la cea de-a doua scrisoare, pentru că nu știam ce să răspund. Totul este scris în Cartea cerească a Vieții. Dar pentru că ați insistat să vă descriu ce s-a întâmplat, voi scrie un pic. Georgy a crescut și a fost educat într-o familie ne-creștină, fără frica lui Dumnezeu, cu toate acestea, așa cum a spus el, nu a negat niciodată existența lui Dumnezeu. În timpul războiului a suferit o traumă. O armă i-au rănit mâna dreaptă și a rămas invalid.

În 1957 s-a pocăit și a devenit copil al lui Dumnezeu. Apoi a fost botezat. În 1971 a fost condamnat pentru prima dată. A fost condamnat la 3 ani de închisoare pentru proclamarea veștii Evangheliei lui Hristos. A fost eliberat în 1974, iar anul următor, în 1975, ne-am căsătorit. Ni s-au născut două fete. El îl iubea foarte mult pe Domnul și era neînfricat. Nu-i iubea pe cei care se temeau să sufere pentru

Hristos. El obișnuia să spună: "Aceștia sunt primii candidați pentru pedeapsa focului și a pucioasei, așa cum este scris în Apocalipsa 21: 8."

El știa pe de rost multe poezii pe care îi plăcea să le recite în biserici. A fost deseori chemat la sediul KGB. A mers la aceste interogatorii ale poliției ca "mergând la o sărbătoare". În 1982, poliția secretă comunistă ne-a percheziționat casa. Nu au fost luate numai Biblia și Evanghelia, ci toată literatura spirituală, chiar tot ce era scris de mână. KGB nu ne-a dat înapoi nimic.

Soțul meu a fost arestat înainte de această ultimă percheziție, A fost din nou condamnat la 3 ani de închisoare. Nu-mi amintesc sub ce cod sovietic a fost condamnat: o acuzație de defăimare a statului sovietic și de încălcare a legilor privitoare la activitatea religioasă. În acești 3 ani nu ni s-a permis nici măcar o singură vizită. Nu l-am văzut în acești trei ani. De asemenea, el a fost pedepsit în închisoare pentru multe "fărădelegi": de exemplu a continuat să propovăduiască Evanghelia deținuților dar alți prizonieri cu intenții rele l-au denunțat. El a fost adesea trimis într-o celulă solitară de pedeapsă severă. Niciuna dintre scrisorile mele nu i-a fost dată.

KGB-ul nu a încetat să-l urmărească chiar după eliberarea sa. Era deja gata să primească o altă condamnare la închisoare, dar Domnul nu a permis. Datorită căderii Uniunii Sovietice, toate ușile închisorilor au fost deschise și creștinii au fost eliberați.

Minunate și divine sunt lucrările Domnului. Soțul meu a plecat la Domnul pe 16 octombrie 2016. În acea zi, biserica noastră a sărbătorit cea de-a 40-a aniversare a eliberării primilor prizonieri, inclusiv a soțului meu. Din cauza stării sale fizice, nu mai puteam merge la biserică și chiar în acea seară Domnul l-a dus la El.

Aceasta este o mică mărturie despre viața lui.

Cu multă dragoste, sora voastră în Domnul, Vera Nikiticina.”

* (Pentru mulți creștini acum decedați, ajutați în trecut, continuăm acolo unde este posibil, ajutând un soț supraviețuitor sau un copil).

Creștini ajutați cu darurile voastre

Patru Ani de Închisoare Comunistă și 3½ Ani Deportare pentru Mărturia Sa Creștină

"Pace, dragi frați și surori! scrie Krugovich Alexandru Vasilevici. M-am născut pe 27 octombrie 1946. Mama mea era deja membră a unei biserici. S-a pocăit și a fost botezată în 1945, iar tatăl meu a devenit credincios după aceea, fie în 1953, fie în 1954 (nu îmi amintesc exact anul). După terminarea clasei a șaptea, am intrat într-o școală intermediară tehnică și am absolvit în 1964. În acest timp, sufletul meu îl căuta pe Dumnezeu și pe 15 ianuarie 1965 m-am pocăit, iar pe 13 iunie a aceluiași an am primit botezul sfânt prin credință și, pentru tot restul vieții, m-am încredințat lui Hristos, Domnul și Mântuitorul meu.

La 24 noiembrie 1965, am fost chemat la serviciul militar într-un batalion de construcții. În 1972, m-am căsătorit cu o soră în credință numită Gorojankina Tamara.

După serviciul militar, m-am implicat în viața bisericii locale și am decis să-I slujesc Domnului. În aprilie 1975 am fost hirotonit în lucrarea de evanghelist. Munca și lucrarea mea în și în afara bisericii locale au fost cu siguranță observate de autoritățile comuniste care în acel timp luptau împotriva religiei creștine. După câteva avertismente repetate pentru a opri activitatea religioasă ilegală, am fost arestat la 25 ianuarie 1984 și am fost condamnat la patru ani de închisoare cu regim general în orașul Lugansk, Uniunea Sovietică, acum în estul Ucrainei, unde venisem ca misionar. Arestarea a avut loc în apropierea stației de autobuz. Am fost însoțit de un frate local, care a fost supravegheat pe ascuns atunci când s-a dus să afle programul autobuzului. De îndată ce s-a întors, ofițeri în haine civile s-au apropiat și m-au arestat.

Cu o lună înainte de arestarea mea, m-am întâlnit în secret cu soția mea, care era însărcinată în luna a 8-a și cu fiica noastră de 11 ani. I-am cerut fiicei mele să înțeleagă ce se întâmplă și a spus că da, a înțeles că așa putea fi arestat pentru activitățile bisericii subterane în care eram implicat. O lacrimă mare i s-a rostogolit pe obraz și a răspuns: "Tată, fii credincios până la moarte, nu renunța la Iisus." Nu am uitat până în ziua de azi acest lucru, dorința pe care a exprimat-o. După arestare au avut loc interogatoriile și, după aproape trei luni, a avut loc un proces și am fost condamnat în baza unui articol din Codul Sovietic prin care se cereau cinci ani de închisoare, 5 ani de deportare și confiscarea tuturor proprietăților personale. Procurorul, pretinzând că ia în considerare "cei cinci copii mici pe care îi aveam", a cerut curții 4 ani de închisoare și doar 3,5 ani de deportare. Chiar și atunci Domnul m-a ajutat să rămân credincios Lui.

Datorită competențelor mele profesionale unice în ceea ce privește repararea motoarelor electrice, autoritățile din lagăr mi-au oferit rații alimentare suplimentare și o schimbare a locului de muncă periculos în închisoare unde eram expus la substanțe chimice care-mi periclitau sănătatea, atâta timp cât participam la întâlniri politice comuniste de indoctrinare. Domnul mi-a reamintit Cuvântul Lui în Psalmul 141: 4: "Nu-mi abate inima la lucruri rele, la fapte vinovate, împreună cu oamenii care fac răul, și să nu manânc din ospetele lor!". După refuzul meu de a participa la astfel de întâlniri, am fost transferat la muncă generală grea. Nu m-am gândit că voi rămâne în viață, deoarece încă din prima mea zi de lucru am ajuns să fiu ars de solvenți caustici, iar unghiile tuturor degetelor mele aproape că au căzut, ca fiind lovite cu un ciocan. Atunci când soția mea venită în vizită la închisoare mi-a văzut mâinile, ea a informat imediat consiliul clandestin al rudelor prizonierilor baptiști și au început să intervină pentru mine. Trei luni mai târziu, comandantul închisorii m-a chemat și mi-a spus că mulți credincioși au protestat la guvern și s-a oferit să mă trimită la slujba mea anterioară, în care am lucrat până la eliberare. Dumnezeu nu ne dă încercări peste puterile noastre. Nu-mi amintesc cât de multe percheziții au fost în casa noastră, confiscând orice literatură spirituală. Cu fiul meu mai mic, Mihail, care s-a născut în timp ce mă ascundeam și apoi eram în închisoare, m-am întâlnit pentru prima dată în timpul unei vizite la închisoare. La început, el nu a vrut să mă recunoască ca tatăl său, apoi s-a obișnuit, după cum spune un cântec trist, "tinerii își cunosc tații, doar dintr-o imagine pe perete". Acum el este presbiter, și împreună cu soția sa au 9 copii. Sunt foarte recunoscător Domnului și bisericii și tuturor credincioșilor pentru faptul că familia noastră nu a fost uitată în rugăciune și nu a rămas fără sprijin. Deci, Domnul m-a ajutat să rămân credincios Lui, iar pe 6 octombrie 1987 am fost eliberat datorită amnistierii (la căderea Uniunii Sovietice, NT). Am ieșit din închisoare cu numai 11 zile înainte de executarea întregii sentințe.

Dumnezeu m-a binecuvântat pe mine și pe soția mea Tamara, cu cinci copii - 2 fii și 3 fiice. Toți copiii au familii, toți copiii sunt credincioși, în total avem 37 de nepoți. După ce am fost eliberat, lucrez în prezent, slujind cu îndrumarea și binecuvântarea lui Dumnezeu. Viața se apropie de sfârșit și mă bucur că totul, încă din tinerețea mea, aparține Domnului meu. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru toate binecuvântările lui cerești și pământești."

"Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași unde pot studia mulți copii din familii dezavantajate, și pe mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand. Vedeți la: <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Oricine poate folosi butonul "DONAȚI" de pe site.

Creștini ajutați cu darurile voastre 3 Ani de Muncă Greă în Închisoare

"Eu, Omilianciuk Nikolai Ivanovici, m-am născut la 3 mai 1957 în regiunea Volyni, Uniunea Sovietică, acum aflată în nord-vestul Ucrainei. Locuiesc în prezent în orașul Kivertsi, regiunea Volyn, Ucraina. La 13 septembrie 1983 am fost arestați în timpul procesului fratelui nostru Pilipciuc Bronislav, care a fost hirotonit în biserica baptistă ca diacon. Am fost condamnat la trei ani de închisoare. Timp de un an, am fost plasat într-o mină de piatră, unde trebuia să sparg și să transport granit. Un an mai târziu, am fost transferat într-o închisoare din nordul Rusiei, orașul Perm. Am lucrat la tăierea copacilor în pădure. În această perioadă de trei ani, Dumnezeu a avut grijă de mine. Lucrul în mina de piatră a fost foarte periculos. În timpul muncii în pădure, lucram în condiții extreme, iarna era foarte rece și eram îmbrăcați în mod obișnuit. În timpul verii, din mai până în septembrie, erau miliarde de fânțari care ne mușcau în timpul zilei și al nopții fără încetare. Nu am primit nicio protecție de vreun fel. Un alt pericol erau arborii tăiați care cădeau la pământ. Puteam fi zdrobiți de acești copaci mari și grei. Am rămas viu numai prin mila lui Dumnezeu. Am fost eliberat din închisoare în 1986. Mulțumesc lui Dumnezeu și tuturor creștinilor din întreaga lume care s-au rugat pentru mine și pentru toți cei care erau în închisorile sovietice pentru credința lor în Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe deplin! "

Creștini ajutați cu darurile voastre

409	Варченко	Валентин	Мефодиевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левин	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романок	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тискин	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ГУРБЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Шенко	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВИННОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варварин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лещенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Тарченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отыхов	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Сарченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДІНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Миннаев	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Creștini ajutați cu darurile voastre!

Mai sus, exemplul de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsele au fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 125 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la peste 100 din alte țări. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile disponibile pe internet la <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

**Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:
Conturi IBAN:
RON: RO27RNCB0068149171380001,
US Dollar: RO97RNCB0068149171380002,
EURO: RO43RNCB0068149171380004**